

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Márczius' 30-dikán, 1821.

Olasz Ország.

Röviden említettük vala, hogy Herczeg Genovois, a' Sárdinai, rend szerént következő Koronaörökös, ki most Modenában tartózkodik, mi némű határozásokat tétetett közönségesse, Proklamáció által, a' Piemontban előfordult változásokra nézve. Most ide tesszük ezen nevezetes Proklamációt egész valóságában: —

„Mi, Savoyai Károly Felix, Genevois Herczeg, etc. etc. etc.

„Ezennel kinyilatkoztatjuk, hogy mi, a' mi nagyon szeretett Bátyánk Sárdinai Viktor Emanuel ö Felsége által az 1821-dik esztendő' Márcziusának 15-dik napján közönségesse tétetett, 's általa vállánk is közöltetett, Tronusról való lemondási Aktának ereje szerént, a' Királyi méltósággal és hatalommal való tellyes élest, melly a' jelenlévő körülállások között minket igaz jus szerént illet, által vettük, de mindazáltal a' Királyi titlust fel nem akarjuk venni addig, míg ö Felsége a' mi nagyon szeretett Bátyánk tellyes szabadságban ki nem nyilatkoztatja azt, hogy ezen lemondás az ö tellyes akaratja légyen. —

„Kinyilatkoztatjuk továbbá, hogy mi nagyon távol lévén attól, hogy valamely változástételben, melly a' Királynak a' mi nagyon szeretett Bátyánk Tronusról való lemondása előtt fennállott Országlás'

módjában előfordult, megegygyezuénk, sőt inkább mind azokat a' Királyi alattvalókat, a' kik magokat már a' lázasztóhoz csapták vagy még ezután oda fogják csapni, vagy a' kik magoknak vették vagy ezután veszik azt a' törvénytelen just, hogy valamely Constitúziót proklamálnak, avvagy valamely egyéb, a' mi Királyi tellyes hatalmunkat megsértő újítást hozzanak-be, mindenkor úgy fogjuk tartani, mint Rebelliseket, 's minden olly Aktákat, mellyek csak a' Felségi Hatalom tulajdonai lehetnek, ha a' Királynak a' mi nagyon szeretett Bátyánk többször említett lemondása után jöttek-ki, vagy ha még ezután jönének-ki, ha mi tulajdon magunk nem adtuk-ki, vagy mi magunk meghatározott módon nem sánktzionáltuk őket, semmiknek és semmitöröknek lenni kinyilatkoztatjuk. —

„Egyszersmind negatunk (buzdítunk) minden Királyi alattvalókat, akár katonák akár mi egyéb tulajdonságú emberek legyenek, a' kik még eddig a' magok alattvalói hűségekben megmaradtak, hogy ezen hűséges gondolkodás mellett tovább is maradjanak - meg, magokat a' kevés számú Rebelliseknek hathatósan szegezzék ellenek, 's minden parancsolatainknak vagy meghívásainknak, a' törvényes rendnek helyreállittatására nézve, készségg I engedelmeskedjenek, midőn mi azokközben mindent el fogunk követni, hogy nekik siettséggel segítséget vihessünk. —

„Az Isten kegyelme és segédelme éránt, ki az igaz ügyet mindenkor segíteni szokta, tellyes bizodalommal lévén, 's olly meggyőződéssel lévén, hogy a' mi Felséges Szövetségeseink egyedül csak azzal a' nemes indulatból származó czélzással, a' mellyet minden időben kimútatták, hogy a' Thronusoknak törvényességét, a' Királyi Hatalomnak tellyességét és a' Státusoknak egészességét fenntarthassák, nekünk minden erejekkel sitve segítségünkre fognak jöni, remélnük, hogy kevés idő alatt olly állapotban fogunk lenni, hogy a' rendet és csendeséget ismét helyreállíthatjuk, 's azokat, kik magokat a' jelenlévő környülállások között a' mi kegyelmünkre különösen érdemesekké fogják tenni, megjutalmaztatjuk. —

„Mi ezennel a' mi akaratunkat, minden Királyi alattvalóknak, az ő magok' viselete' mértéksinórjául, közönségesen hirdettetjük.

„Költ Modenában Márcz. 10 - dikén, 1821 - ben.

„Károly Félix.

Tábori Tudósítások.

Fő-hadiszállás, Forentino Márcz. 17-dikén. — „A' 11-dik Vadász Batalion' Oberstlieutenántja Entsch, Tagliacozzon által Sóra felé Márcz. 15-ikén elenyomult, a' hol 2000 emberekből álló ellenséges csapat állott, kiket az a' De-Concilils nevű esmeretes Oberster kommandírozott, a' ki közönségesen magának tulajdonította azon dicsősséget, hogy ő adta volna a' Revolúzióra a' legelső jelt, 's ezért magát Nápolyi Quirogának nevezte. Ő se oltalmazta a' maga' ügyét jobban, mint a' többek. Sóra nagyon gyenge ellentállás után oda hagyatott; az őrzőseregnek

nagy része fogságra tétetett, 's Oberstlieutenánt Entsch a' maga útját megállapodás nélkül folytatta Atinán által 's azon túl. A' Stutterheim' Osztályának azon csapatja, melynél ezen Oberstlieutenánt van, a' F. M. L. Báró Mohr' vezérlése alatt az Abruzzókból előre nyomuló csapattal, melynek előljáró csoportja ugyan ezen napon, 15-dikben, Sulmonába megérkezett vala, összzecsatolván, onnét a' Castel-de-Sangrò felé vívó úton az ellenség kergetésére ment. Generális Pepéról azt mondják, hogy a' vezérlése alatt volt sergnek egész elszéledése után, négy megbizottjaival útját Nápoly felé vette volna; de mások azt erőssítik, hogy nem Nápolyba, hanem az Adriai tenger partja felé vonta volna el magát. Az ő története nagy meghökkenést okozott a' Carascosa, Filangieri, és Ambrosio vezérléseik alatt lévő armádáknál.“

Fő-hadiszállás Ceprano Márcz. 17-dikén. — „Az ellenséges armáda magát San Germano mellett sánczokkal már régen körül vévén 's lógerbe szállván, úgy látszott, hogy ezen helyen be akar várni bennünket. Hanem, minthogy n' Pepé armádájának az Abruzzókban történt tellyes elszélesztetése néki többé semmi módon nem engedett időt F. M. L. Báró Mohr arra, hogy csapatjának, a' melly, Sulmonán által a' Corigliano mellett álló ellenséges armádának háta megé nyomult, ellene állhasson, tehát az ellenség ezen tanyáját is minden további ellentállás nélkül oda hagyta. A' mi előlmenő csoportjaink 17-dikben San Germanóba bementek, a' hova azokat más nap az armáda is követte.

Laibach Márcz. 15 - dikén.

Nápolyi General-Adjutáns Fardel-

la többféle irásokat hozott Király ö Felségehez a' Calábriai Hercegtől, mellyek között van a' Parlamentumnak is egy Előadása, melly irások ugyan mind arraműtattak, hogy alája fogják adni magokat a' Királynak, de egyszersmind olly ajánlásokat is foglaltak magokban, a' mellyeknek megengedése a' revolúziós részre nézve a' dolgoknak közel-lévő kifejtődését megkönnyebbitette volna. Király ö Felsége a' nélkül, hogy ezen ajánlások (vagy kívánások) közzül valamelyiket tekintetbe vette volna, a' Calábriai Herceghez küldött válaszában most is éppen azon szavakkal élt s olly gondolkodást nyilatkoztatott ki, mellyeket a' Princzel folytatott előbbeni levelezéseiben s a' Nápolyi néphez Febr. 23-dikán intézett Proklamációjában kifejezett volt. Vévén Generális Fardella a' Királynak ezen Váloszát, azzal Márcz. 19-dikén Florencziából a' Cs. K. armáda' fő vezérének hadiszállására, kinek hadi munkálódásai, a' Principe Fardella' küldtetése által, mint előbbeni tudósításainkból kitettzett, legkisebbnyire is meg nem gátoltattak, vissza tudt. A' mi sergeink által elfoglaltatott helységeknek neveik elegendőképpen kimutatják armádánknak előmeneteles és nyereséges állásait. Csapatjaink már most haladék nélkül meg fognak érkezni a' Voltornó mellé."

A' Bécsi közönséges Német levelekben illy magános tudósítás közöltetik Nápolyból Márcz. 13-dikáról: —

„Látták Uraságtok utóbbi tudósításomból, hogy a' Régens Princz útját a' Mignanói lógerbe vette vala, és hogy itt nyughatatlansággal várták Pepének Rieti néllett az Austriai armáda ellen tejendő próbáját. A' Princz a' rossz idő miatt Ca-

puában megállapodott, s onnét olly jelentést küldött vissza, hogy 11-dikre maga is vissza fog jöni Nápolyba. Bizonyos Ciangueli, a' Pepe' Adjutánsa, olly tudósítással érkezett meg 9-dikben éjjel Capuába, hogy Pepe magát Antrodokóhoz vissza vonta légyen, és hogy, a' miliciánál nagyon uralkodó szokések miatt talám ezen tanyáját se' fogja megtarthatni. —

„Generális Carascosa, kihez a' telegraf által ugyan ezen tudósítások érkeztek vala meg, olly parancsolatot adott ki, hogy a' vezérlése alatt lévő sereg, mihelyest a' Magyar előjáró csoportok magokat megmutatják, San-Germanót azonnal hagyja oda. A' Miliczia-katonaság San-Germanónál is éppen úgy viselte magát, mint az Abruzzókban. Még a' Princz lovait, szekereit, s egyéb úti készületeit is alig lehetett megmenteni, s Mignanoba hozni. A' Miliczia s a' Legionárius katonaság csak ezen egyben tartotta magát a' Parlamentum' parancsolataihoz, hogy a' mit el nem vihet mindent semmivé tegyen. Midőn Sóra és San-Germano odahagyásának s a' Miliczia és Legionarius-sergek' közönséges elszaladásának híre Nápolyba megérkezett, a' Parlamentum azonnal követeket küldött a' Princzhez, kértvén, hogy minden még töllefüggő eszközök által iparkodják a' hazának megtarthatásán. —

„A' Régens Princz 10-dikben jó reggel hadi tanácsot tartott, a' melyben Pepe Florestán, az armáda' Generális Kvártélymestere, azt jóvallotta, hogy a' testvérét Pepe Wilhelmet, az Abruzzói volt vezért, pereljük meg, azért, hogy az elenséget parancsolat nélkül megtámodta. A' Princz arra határozta vala magát, hogy útját Mignanóba vegye, de alig hagyta vala el Capuát, hogy egy szaladó so-

reggél találkozáván, ennek meglátásából semmi jó jövődőt nem remélhetett, 's nem soká azután a maga bagázsiját Carascosának egy Adjutánsával a Toricellói postaháznál előltalálván, ezen Adjutáns azt tanácsolta, hogy ne folytassa tovább útözását — melly után a Princz Capuából követtséget küldvén a Parlamentumhoz, 's ezt a dolgok valóságos állapotjáról tudósítván, 10-dikben estve magais vissza jött Nápolyba. Az Abruzzói történeteket, 's a minden Irpinusoknak, Daunusoknak, és Peucerereknek elfutását illető hírek, Márczius 11-dikén délelőt érkeztek-meg Nápolyba. —

„Ezen éjjel egy Kurir érkezett-meg Carascosától, olly jelentéssel, hogy ez a Princzel találkozni kívánna. A Princz Pepe Florestant, Collettát, és Fardellát küldötte-el hozzá Aversába. Miut mondják, Pepe Florestan arra voksolt, hogy a Királyi testörzö seregnek egy részét Nápolyba vissza küldvén, a Parlamentumot oszlassák-el, 's a Király parancsolatait várják-el. Annyi bizonyos, hogy ő, Pepe Florestan, a következett napon hivatalát letette; 's úgy látszik, hogy Pepe Wilhelm is elbocsátatott a szolgálatból. —

„Tegnap titkos ülést tartván a Parlamentum, heves vetekedések fordultak elé benne. Több Deputátusok, kik eddig minden tárgyra nézve hallgattak, már most megszollaltak a veszedelemnek szemlélésére. Két Irások határozattal meg, egy a Királyhoz, egy pedig a Régens Princzhez: hanem, minthogy ezek még közönségesen ki nem hirdettek, én sem irhatok semmi bizonyost a foglalatokról; csak annyit tudok felöllök, hogy mind kétfőnek ezen ravasz okoskodás a talpköve, a mellyen épült: „A Parlamentum úgy ítél, hogy mindenben, a

„mit eddig cselekedett, a Király akaratját teilyesítette; ha talám hibázni talált, többé semmiben, a mit Király ö Fel-sege a nemzet jóvára meg fog határozni, ellenkezni nem fog, 's készséggel engedelmeskedik.“ — A Princzet, mint mondják, arra kérte a Parlamentum, hogy legyen közbenjáró és engesztelő a Király és nemzet között. — A sokaság azonban közben mind e mellett is ezen megszkott kiáltással köszöntötte a Követeket, mikor a szalából kimentek: „Szabadság vagy halál!“ — hanem a Követekek képpen feleltek a kiáltozóknak: „A helyett, hogy naponként törvényeket szabtok a Parlamentum elejébe, iparkodjatok inkább az ellenségnek eltávoztatásán.“ — A Princz Régens és Leopold ma reggel Capuába vették útjokat, hogy hadi tanácsot tarissanak. Erössítik, hogy Generális Carascosa ma estve a Volturno mellett fogja megszállítani seregeinek maradványát. A testörzö seregnél és a Corona Regimentjénél semmi szökések nem történtek. Gondolják, hogy a testörzö sereg Grenádiros Regemensje ma be fog ide a fő városba érkezni a közönséges bátorság fenntartására. A 2-dik számú Dragonos Regiment már reggel bejött. —

„A Miliczia- és Legionarius katonaságnak, mellyeket a Constitúció oltalmazó várának 's a Pepe és Carascosa ármádájik valóságos fenntartó támoszainak gondoltak lenni, elfutása a Carbonarikat is villámias módjára érdeklették. Az Alta-Vendita néhány napok előtt öszszegyülekezvén, 's felettébb lármás ülést tartván meghatározta, hogy a dolog valóságos állapotjának megvizsgálására Emissariusokat kell küldeni; micsoda tudósításokkal érkeztek ezek vissza, nem tudjuk, de tudjuk azt bizonyosan, hogy azok az irások, mellyek a Vendita titkos árkhiyumában ta-

láltattak, ezen éjjel mind elégettettek. A 'Vendita' kívánsága a' volt, hogy S. Elno' erösségét neki adják által. A' 'Vendita' öt személyekből álló Fő Biztossága kerülő parancsolatokat bocsátott minden jó polgárokhoz, hogy az elszaladott Miliciát és Legionáriusokat mind verjék agyon. De gondolják, hogy ezen utolsónak számossága ezen emberbaráti rendelkezésnek végrehajtathatását terhessé fogja tenni: hanem bizonyos az, hogy azon helységek lakosai, a' hol ezen szaladók által takarodnak, magok önként sokat agyon vernek közülök, azért, hogy ragadozósaiktól 's Vandalismusságoktól megmenekedhessenek. —

„A' közönség itt két ellenkező vélekedésben van; egygyik rész azt tartja, hogy a' Princz formáserént való alkudozást fog kinyitni Capuából; a' más rész azt hiszi, hogy Generális Carascosa még egy ütközetet fog sergő becsületének megmentésére próbálni, melly utolsó vélekedés mindazáltal azért nem látszik hitelesnek, hogy a' testörző seregnek egy része már elkezdett a' fő város felé vissza takarodni. A' hadakozás minden esetben nagy lépésekkel közelget a' végéhez.“

Moldva és Oláh Ország.

A' tegnap kijött Bécsi Udvari Ujságban illy Czikkely találatik Bécs alatt: —

„Oláh Országban, nem soká Suzzo Sándor Fejedelemnek meghalása után, támodás ütött-ki, melynek valami Thodor nevű odaváló születésű ember a' feje, ki a' régibb időkben mint önkéntvállalkozott, az Oroszoknál szolgálván, tiszttségre emeltetett, 's azolta Wladimiresko vezetékes támodott magának. Ezen támodás, melyben csak a'

Pandurok és Arnautok részesültek, 's a' melly egyéb eránt a' lázzasztóknak tulajdon nyilatkozatásaik és Proklamátziójik szerént nem a' Porta, hanem egyenesen csak a' Bojárok 's egyéb közönséges tisztviselők ellen mondatik intéztetve lenni, az Interregnum (a' Fejedelem helyének üresenléte) alatt úgy elterjedett, hogy Thodor az úgynevezett Kis-Oláh Országnak (Crajoval vidékeinek) feles részén büntetetlenül csavaroghatott ide 's tova, és hogy iparkodásának további előmenetelésülésétől is nem ok nélkül lehetett tartani. Hanem azzal is hízkelkedhetett más felől az ember magának, hogy az új Hospodárnak Herczeg Callimachinak megérkezése, véget fog a' zürzavarnak vetni; midőn azonközben Moldovában még sokalta nagyobb kiterjedésű zürzavar fordult elé, t. i: —

„Herczeg Ipsilandy Sándor, a' Moldvai elöbbeni Hospodár' fja, Orosz de már egy esztendőtol fogva szolgálton kívül lévő Generálmajor, ezen Márczius hónapnak 6-dikán számos Arnauta és Bessarábiai kísérekkel Jassyba menvén, ott magát a' Görögöknek, a' Török Uralkodásalól lejendő Kiszabadítójoknak lenni kihirdette. A' Jassyban találatott Törökök, a' kik valami 30-czan lehetek, még azon estve fegyvereiktől megfosztattatván, mint minden környülállások mutatják, megölettetek. Bizonyos az, hogy Herczeg Ipsilantinak már Jassyba lett megérkezése előtt három napokkal Galaczban is nagyon véres támodás történt, melyben a' Törökök, a' kik futás által meg nem menekedhetek, mind megölettetek, 's a' város csak nem egészszen hamuvá égettetett. —

„Márczius' 7-dikén sok Proklamátziót bocsátott Herczeg Ipsilanti valamint a' Moldvai és Oláhországi lakosokhoz, úgy az egyéb Török tartományokban lakó Gő-

rögökhöz is, olly nyilatkoztatást tévén ezen Proklamációk által közönséggé, hogy ötlet sok ezer hazafitársai hívták meg a 'Szabadítás' munkájára, 's úgy rajzolja-le a Görög nemzeteknek közönséges felkelését, mint régen meghatározatott, a titkos hazafi társaságok által több esztendők óta készítettett, 's már most mindenütt érettségre jutott revolúziót; 's az is nyilvánosságos kifejezésekkel erőssítetik ezen Proklamációkban, hogy a megpróbáltatandó munka egy nagy szomszéd-Hatalmasságnak hathatós oltalmához is számot tarthat.

„Ugyan csak ezen Ipsilandi egy hasonló értelmű könyörgő irással Orosz Császár ő Felségét is megkereste, 's meghívta ezen Felséges Monarkhát, hogy a Görög nemzetől, legnevezetesebben pedig a nagy veszedelemben fetregő két Fejedelemségektől, a maga sokat tehető segedelmét ne tagadjameg. Hanem Sándor Császár ő Felsége mihelyest ezen tudósítások Laibachba megérkeztek, azonnal kinyilatkoztatni méltóztatott: Hogy ő Felsége a Herczeg Ipsilanti próbatételét csak úgy nézheti, mint a mostani időt karakterizáló nyughatatlan léleknek munkalodását, 's mint ezen fiatal ember tapasztalatlanságának 's híg eszűségének következtét. Hanem egyszersmind a következőket is megrendelte ő Császári Felsége: —“

„1)ször. Herczeg Ipsilanti az Orosz szolgálatból kizárattatott —

„2)ször. Néki tudtára adatik, hogy ő Felsége a Császár az ő próbatételét nagyon hibáztatja, és hogy ő abban az Oroszbirodalomtól soha semmi segedelmet nem várhat. —

3)ször. A Pruth mellet és Bessará-

biában fekvő Orosz seregek' Kommandó-rozó Generalisához Gróf Wittgensteinhoz meghatározott parancsolat küldtetett, hogy a Moldvában és Oláhországban kiütött nyughatatlankodásokra nézve legszorosabb neutralitást tarttson, 's azokban semmi fogás alatt, sem közvetéssel sem közvetetlenül, részt ne vegyen. —

„4)ször. Ezen határozások a Konstanczinápolyban lévő Orosz Cs. Követtel olly parancsolat mellett közöltetnek, hogy a Portát azokról tudósítsa, 's az Oláhországban minap kiütött támodás' alkalmatosságával az Orosz birodalom' részéről tétellett nyilvánosságos és igasságos erőssítéseket ez által még jobban erőssítse meg; a Követ Bárá Stragonoff, kifejezve nyilatkoztassa ki, hogy a Császár ő Felsége Politikája minden mesterkedésektől a mellyek valamely szomszéd országnak csendességét fenyegethetnék, idegen; hogy az illy mozgásokban való minden némtü részesülés, a Császár ő Felsége' igasságos principiumaival ellenkezik; és hogy Császár ő Felsége a Portát illető körülállásokra nézve semmi egyéb célzást, semmi egyéb kívánságot nem esmér, csak a kettejek közt fennálló Kötéseknek fenntartását, 's pontos tellyesítettését. —

„Az Austriai Felséges Udvar' részéről megparancsolatott a Konstanczinápolyban lévő Cs. K. Internunciusznak, hogy ő is hasonló nyilatkoztatást tegyen, 's a Portának legmegnyugtatóbb kifejezésekkel adja tudtára azt az egyenes iparkodást, mellyel Császárunk ő Felsége az Austria és a Porta között fennálló békeséges és barátságos állapotnak a Kötések megsértődés nélkül való fenntartása által, minden megrázkodástól való megoltalmaztatására törekedik.“

Ujabb Tudósítások.

A' Modenából érkezett legújabb tudósítások szerint az ott lévő Herceg Genevois Márcz. 23-dikán egy második Proklamációt bocsátott közre, melynek ez a foglalatja: — „Mi, Savoyai Károly Felix, Genevois Herceg, etc. Az általunk e' hónap' 16-dikán közre bocsátott Hirdetésben a' mi gondolkodásunkat valamint a' rebellis és fellázadott alattvalókra, úgy az Országlási módra nézve is, melynek a' mi akaratunk szerint éppen annak kell lenni, melly a' nagyon szeretett Bátyánk ő Királyi Felségének a' thronusról lett lemondása előtt fennállott, nyilvánítottuk. Mostanában és további parancsolatainkig, ezennel három Közönséges Kormányozókat nevezünk ki, kik közzül mindenik tellyes Polgári - Katonai - és Administrálási hatalommal lészen felruházatva. Ezen Közönséges Kormányozókká, Savoyára nézve Generál-Lieutenant Gróf Salmour-di-Andecenót, Genuára nézve Generális Des-Geneysest, 's a' szározon lévő egyéb tartományainkra nézve Gen. Lieutenant Gróf Sallier-de-la-Tourt nevezük ki. Parancsoljuk tehát, hogy a' nevezett Közönséges Kormányozóknak minden egyéb Kormányozók, Királyi tisztviselők, Administratorok, Préfektusok, Kincstármesterek, Birák 's a' t., 's minden Dikastériumok, további rendelkezéskig, mindenben engedelmeskedjenek. A' mi akaratunk az, hogy minden Igasságtévő tisztí karok, akár melly rangnak legyenek, a' mellyek t. i. a' Királyi thronus mellett hűséggel megmaradtak, mint eddig, úgy ennekutánna is székeket tarttsanak 's részre hajlás nélkül való ítéleteket mondjanak. —

„Mint hogy mindazonáltal nekünk a' leg-hathatósabb segedelmet az Égtől kell

várnunk, erre nézve tudokra adjuk a' mi Királyi Státusainkban lévő Érsekeknek és Püspököknek, hogy a' mi meghatározott akaratunk az, hogy ezen menyei segedelem, valamint ő általok úgy az alattok lévő Papi személyek által, olly módon, mint ők legfogyanatosabbnak tartják, meghivattassék, 's erre nézve a' Mindenhatóhoz és a' Boldogságos Szűz Máriához, a' ki mindenkor, mint Státusainknak oltalmazója úgy tiszteltetett, imádságok bocsáttassanak. Költ Modenában Márcz. 23-dikán, 1821-ben. —“

„Károly Felix,

Magyar Ország.

Hazafiui szivellésre méltó a' Márcz. 24-dikén költ Pesti újságlevelekben a' következő tudósítás, a' melly abból szórolszóra tetetődött ide: — Ha közönséges és dítseretes szokás, a' meghalt nagy íróknak nem tsak egész munkáikat; hanem írásaiknak morzsalékaikat is, mint szent ereklyéket, özveszedni, 's az által a' Természet Alkotójától beléjük öntött láng észt, és általok az emberi Nemzet javára fordított lelki erőt megtisztelni: sokkal érdekesebb az élő Tudósoknak munkás iparkodásaikat, hanem lehet méltó jutalommal, legalább barátságos tisztelet adással megbetsülni. Ezt régebben Petrarchával Olasz, 's újabban Delillel Francia, Göthével Német Ország tselekedte. Hly dítsezítettéssel Hazánk' Tudósai nem igen dítsekedhetnek: sőt sajnosan érzik a' Nemzeti Tudományok Barátjai, hogy Révai, Rajais, Szabó, 's nyelvünknek más bajnoki minden köz jutalom, és megtisztetés nélkül a' sirban sorvadnak, midőn a' szomszéd Nemzeteknél azok, kik nemzeti nyelveket gyarapították, megkülöm-

böztető tisztelet jegyekkel ékesíttetnek. Ezeket szívekre vévén némelly Magyar Irók, hazafiúi érzésből arra indultak, hogy Virág Benedek Urnak, egygyik leghetesebb Veteránusunknak, neve napját barátságos ünnepléssel szenteljék, 's addig is eránta a köz tiszteletet kinyilatkoztatásák, míg majd, a' mit méltán reménylhetni; a' felsőbb figyelem ötöt fényesebb jutalommal Nemzetünk örömeire megkülönböztesse. A' barátság az ő megbetsülésére ezen módot választotta.

Márt. 22-dikén egybegyűltek számos Magyar Tudósok Vitkovits Mihály Urnak díszes palotájába, hol, mivel a' tiszteltett gyenge egészségű volt, a' fő oldalon az ő képe virágos zöld koszorúval ékesítve felfüggesztetett, 's a' Hallgatók számára körül rakadott székek' közepette ékes szőnyeggel beborított asztalka tétetett a' Szóllóknak. Megnyitotta az ünnepet Horváth István Ur jeles mesterséggel készült ékes Magyar beszéddel, mellyben az ünneplött Férfiúnak szép tulajdonságait határozatosan előadta, megmutatván, hogy Virág nemes lelkű ember, jeles Tudós, és nagy Hazafi. Ezen elragadó Szószólló után Vitkovits Mihály Ur Ányosból alkalmas Versezetet, és Fáy András Urnak e' napra készített Meséjét olvasta fel. Követte Gróf Majláth János Urnak Virág Munkáiból választott jeles Declamatiója. Továbbá Szemere Pál Ur által felolvasított Versezet, és Döbröntei Ur által declamált Oda, melly után Taisz András Ur a' Magyar nyelv keletéről némelly elemfuttatásait felolvastván Virág Urnak magasztalásával berekesztette. Köz örömet gerjesztett Kisfaludi Sándor Urnak akkoriban érkezett Dohosiról való gyönyörű Regéje, 's mint azon Magyar ünneplésnek koronája úgy fogadtatott. Így a' gyü-

lekezet ártatlan' örömmel eltelvén Virágot háromszori „Eljen“ kiáltással tisztelte meg, 's ezen vigasztaló érzését kijelentette: Él kiki el me után; több részét sírba temetjük. (Vivitur ingenio, caetera mortis erunt).

A' Jó'sef napi Pesti vásáron következő termékek találtattak, mellettek lévő áron: —

Gyapjú. 1 Mázsa Egynyírésű minéműségéhez képest 70—90 Ft. Conv. P. Megnemesített téli 150—170, nyári 150—164, közönséges 110—130, Zigara 120—125, Magyar Gyapjú 80—85 B. B. Fr. Viasz, és Méz. 1 Mázsa Sárga Viasz 215—230.

Dohány. 1 Mázsa Döhrei 12—18, Szegedi 8—18.

Zsiradék. 1 Mázsa Zsir 50—55, Szalonna 35—40, Háj 45—50, Olvasztott Fagygyú 52—57.

Pálinka. 1 Akó Slivovicza 18—30, Rozs Pálinka 22—26, Törkök pálinka 20—27.

Borok. 1 Akó Budai ó bor veres 20—40, ideji 8—14, fejét ó bor 20—40, ideji 10—15, Mezőföldi bor 6—8.

Bőrök. 1 Pár Ökör bőr 40—50, Tehén bőr 30—34, Borjú bőr 7—10, Ló bőr 10—14, Juh bőr 3—5.

Külömbfélék. 1 Mázsa Hamuszir 24—28, Széksó 28—36, Repcze olaj 50—65, Leninag olaj 42—48, Apatini kender 22—26, 1 Kőből Gubats 16—18.

Egyéb aránt azt jegyzette-meg ezen vásárról a' Pesti polgári kereskedőség, hogy a' közönséges posztónak és vászonportékának jó, hanem az Országbéli termékeknek, a' közönséges gyapjút és viaszat kivévén, nagyon kevés keletjek volt.